

Nedelja v božični osmini - SVETA DRUŽINA

Prvo berilo: *Dedič bo tvoj lastni sin*
1 Mz 15,1-6; 21,1-3

Berilo iz prve Mojzesove knjige.

iste dni je Abram v videnju prišla Gospodova beseda, rekoč:

»Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj ščit, tvoje plačilo bo zelo veliko.«

Abram pa je rekel:

»Gospod Bog, kaj mi boš vendar dal, ko pa ostajam brez otrok in bo dedič moje hiše Damaščan Eliézer?«

In Abram je rekel: »Glej, nisi mi naklônil potomstva, zato, glej, bo moj dedič hlapec moje hiše.«

A glej, prišla mu je Gospodova beseda, rekoč:

»Ne bo ta dedoval za teboj, temveč tisti, ki bo prišel iz tebe, bo tvoj dedič.«

Popeljal ga je na plano in mu rekel:

»Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih moreš prešteti!«

Potem mu je rekel:

»Tako bo s tvojim potomstvom.«

Veroval je Gospodu in ta mu je to štel v pravičnost.

Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel,

in Gospod je stóril Sari, kakor je napovedal.

Sara je spočela in rodila Abrahamu sina v njegovi starosti

ob času, ki mu ga je Bog napovedal.

Abraham je svojemu sinu, ki mu ga je rodila Sara, dal ime Izak.

Poslušali smo Božjo besedo.

Spev z odpevom
Ps 105,1-6.8-9(R 7.8)

***Odpev:* Gospod se spominja svoje zaveze.**

Zahvaljujte se Gospodu, njegovo ime kličite,
oznanjajte med ljudstvi njegova dela.
Pojte mu in mu igrajte,
premišljuje o vseh njegovih čudovitih delih. *Odpev.*

Ponašajte se z njegovim svetim imenom,
naj se veseli srce tistih, ki iščejo Gospoda.
Iščite Gospoda in njegovo mogočnost,
vedno iščite njegovo obličje. *Odpev.*

Zarod njegovega služabnika Abrahama,
Jakobovi sinovi, njegovi izvoljenci,
spominjajte se čudovitih del, ki jih je stóril,
njegovih znamenj in sodb njegovih ustnic. *Odpev.*

Na veke se spominja svoje zaveze,
besede, ki jo je zapovedal tisoč rodovom,
zaveze, ki jo je sklenil z Abrahamom,
prisege, ki jo je dal Izaku. *Odpev.*

*Drugo berilo: Abrahamova, Sarina in Izakova vera
Heb 11,8.11-12.17-19*

Berilo iz pisma Hebrejcem.

**Bratje in sestre,
ker je Abraham veroval, je ubogal klic,
naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v delež.
Odšel je, ne da bi vedel, kam gre.
Ker je Sara, ki je bila neplodna, verovala, je dobila
moč,
da je kljub starosti spočela,
saj je bila prepričana v zvestobo tistega, ki je dal
obljubo.**

**Zato se je tudi rodila enemu, in to omrtvelemu,
tolikšna množica potomcev, kolikor je zvezd na nebu
in kakor je brez števila peska na morskem obrežju.
Ker je preizkušani Abraham veroval, je v dar prinesel
Izaka.**

**Edinorojenega sina je bil voljan darovati on, ki je prejel
obljube
in mu je bilo rečeno: »Po Izaku se ti bo imenovalo
potomstvo.«**

**Mislil si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati.
Zato ga je - rečeno v prispodóbi - dobil nazaj od mrtvih.**

Božja beseda.

Aleluja Heb 1,1-2

Aleluja. Velikokrat in na veliko načinov
je Bog nekoč govóril očetom po prerokih,
v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovóril po Sinu.
Aleluja.

*Evangelij: Otrok je rastle in bil vedno bolj poln modrosti
Lk 2,22-40*

‡ Iz svetega evangelija po Luku.

**Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja
po Mojzesovi postavi,
so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred
Gospoda,
kakor je zapisano v Gospodovi postavi:
Vsak moški prvorojenec naj bo posvečen Gospodu,
in da bi žrtvovali dve grlici ali dva golobčka,
kakor je rečeno v Gospodovi postavi.
Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon;
bil je pravičen in bogaboječ.
Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad
njim.
In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti,**

dokler ne bo videl Gospodovega maziljenca.

V Duhu je prišel v tempelj.

In ko so starši prinesli dete Jezusa,

da bi zanj opravili vse po običaju postave,

ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel:

**»Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika v miru,
kakor si obljubil s svojo besedo.**

Kajti moje oči so videle Odrešenika,

ki si ga poslal vsem ljudstvom:

luč v razodetje vsem narodom

in v slavo Izraela, tvojega ljudstva.«

Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem.

Simeon jih je blagoslôvil in rekel Mariji, njegovi materi:

»Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu

in v znamenje, kateremu bodo nasprotovali,

in tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.«

Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélova hči iz Aserjevega rodu.

Bila je že zelo v letih.

Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem,

nato pa je kot vdova dočkala štiriinosemdeset let.

Templja ni zapuščala,

ampak je noč in dan s postom in molitvami služila Bogu.

Prav tisto uro je prišla v tempelj počastit Boga.

In pripovedovala je o otroku vsem,

ki so pričakovali odrešenje Jeruzalema.

Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi,

so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret.

Otrok pa je rasel in se krepil.

Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

To je Kristusov evangelij.